

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні проблеми ветеринарної медицини

22-23 квітня 2025 року

Біла Церква
2025

УДК 001.895:338.43:378-053.6:636.09(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Шуст О.А., д-р. екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р. екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с.-г. наук.

Царенко Т.М., канд. вет. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Козій Н.В., канд. вет. наук.

Славінська О.В., начальник редакційно-видавничого відділу.

Відповідальна за випуск – **Славінська О.В.**, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 22-23 квітня 2025 р. Білоцерківський НАУ. – 282 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

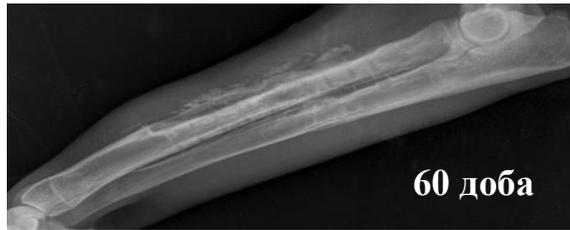

Рис. 1. Рентгенограми кісток передпліччя собак контрольної та дослідних груп за репаративного остеогенезу.

Висновок. Отже, за результатами рентгенологічного дослідження ми верифікували терміни загоєння переломів у контрольній і дослідних групах та засвідчили переваги екстракортикального остеосинтезу за рахунок стабільної фіксації фрактур.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Bryner M.F., Hoey S.E., Montavon S. et al. Long-term clinical and radiographic results after lag screw osteosynthesis of short incomplete proximal sagittal fractures of the proximal phalanx in horses not used for racing. *Veterinary Surgery*. 2020. Vol. 49. P. 88–95. <https://doi.org/10.1111/vsu.13314>
2. Appendicular fracture repair in dogs using the locking compression plate system: 47 cases / P.J. Naaland et al. *Vet. Comp. Orthop Traumatol*. 2009. Vol. 4. R. 309–315. DOI:10.3415/VCOT08-05-0044.
3. Nojiria A., Nishidoa T., Horinaka O. et al. Initial Clinical Application and Results of the Advanced Locking Plate System (ALPS) in Small Animal Orthopedics: Two Hundred Eighty Two Procedures. *Intern J Appl Res Vet Med*. 2015. Vol. 13. № 1. P. 64–79.
4. Marsell R. The biology of fracture healing / R. Marsell, T. A. Einhorn // *Injury*. 2011. Vol. 42(6). P. 551–555. DOI: 10.1016/j.injury.2011.03.031.

УДК: 636.7.09:616.71-001.5-089.2:616-074

ЖЕГУЛІНА В.В., здобувач вищої освіти
Науковий керівник – **ШЕВЧЕНКО С.М.**, д-р філософії
Білоцерківський національний аграрний університет

ДИНАМІКА БІОХІМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ЗА РІЗНИХ МЕТОДІВ ОСТЕОСИНТЕЗУ У СОБАК

У ветеринарній ортопедії собак вибір методу остеосинтезу при лікуванні переломів кісток має вирішальне значення не лише для стабільності фіксації, а й для мінімізації системної відповіді організму на травму та оперативне втручання.

Ключові слова: собаки, остеосинтез, ортопедія, переломи.

Кістка – тканина, що демонструє надзвичайну здатність до відновлення. Накопичені на даний момент наукові дані суттєво поглибили наше розуміння процесу репаративного остеогенезу, сприяючи значним успіхам у лікуванні переломів. Незважаючи на це, ефективне лікування переломів та великих кісткових дефектів все ще лишається викликом для ветеринарних лікарів [1, 2].

Зазвичай переломи спричиняють травмування навколишніх м'яких тканин та порушення кровопостачання кістки. Це також веде до ушкодження кістково-м'язового апарату і обмеження функціональності кінцівки. Лікування переломів у маленьких домашніх улюбленців – один з ключових викликів ветеринарної хірургії. Від вибору методу лікування залежить результат репаративного остеогенезу та подальша реабілітація хворого [3]. Наразі для лікування переломів застосовують чимало різноманітних способів [4, 5]. Щороку в арсеналі фахівців ветеринарної медицини з'являються нові методики, але, незважаючи на це, питання консолідації переломів залишається актуальним.

Мета роботи – порівняти біохімічні показники за різних методів остеосинтезу у собак.

Матеріали і методи. Собаки різних порід, віком від 2 до 6 років, з діагностованими переломами довгих кісток кінцівок, були розподілені на дві групи по (n=6): контрольну та дослідну. У контрольній групі для остеосинтезу використовували накладання металевої пластини та гвинтів (екстракортикальний остеосинтез), тоді як у дослідній групі – апарат Ілізарова.

Премедикація обох груп включала застосування буторфанолу 0,3 мг/кг в/м. Індукція анестезії проводилась за допомогою пропофолу 4–6 мг/кг в/в, з подальшим підтриманням наркозу пропофолом на інфузоматі. Впродовж операції забезпечувалась додатково інфузійна терапія розчином Рінгера-лактату зі швидкістю 10 мл/кг/год в/в.

Біохімічні дослідження сироватки крові включали визначення лужної фосфатази (ЛФ). Забір крові здійснювався до оперативного втручання, а також на 7 та 14 добу після операції.

Результати досліджень. Застосування різноманітних технік остеосинтезу зумовило зміни в біохімічному складі крові, що вказували на ступінь травматичності хірургічного втручання та реакцію організму на імплантовані матеріали. Порівняльний аналіз результатів дозволив встановити особливості динаміки рівнів лужної фосфатази залежно від застосованого методу остеосинтезу (табл 1).

Таблиця 1 – Динаміка рівнів лужної фосфатази за різних методів остеосинтезу

Групи	До операції (од/л)	На 7 добу після операції (од/л)	На 14 добу після операції (од/л)
Контрольна	108,17±10,59	127,33±9,98	121,00±10,09
Дослідна	105,50±11,68	98,50±7,54*	90,17±8,12*

Примітка: * – $p < 0,05$, порівняно з контрольною групою у відповідний термін дослідження.

У собак контрольної групи, де проводили екстракортикальний остеосинтез, зафіксовано суттєве збільшення рівнів лужної фосфатази вже на 7-у добу після операції, а надалі – до 14-ї доби відмічали помірне зниження. В дослідній групі було встановлено динамічне зниження вмісту лужної фосфатази з 7-ї до 14-ї доби. При цьому між групами на 7-у та 14-у добу встановлені вищі рівні лужної фосфатази в контрольній групі в 1,3 раза ($p < 0,05$). Це сигналізувало про виражену реакцію клітин остеобластичного ряду, ймовірно за рахунок більшої травматизації кісткової тканини шурупами при екстракортикальному методі остеосинтезу.

На противагу цьому, у дослідній групі, де використовували апарат Ілізарова, рівні лужної фосфатази були нижчими.

Висновок. Метод остеосинтезу із застосуванням апарату Ілізарова виявляє менший травматичний вплив на кісткову тканину, супроводжується менш вираженими змінами біохімічних показників – лужної фосфатази та сприяє швидшому відновленню функціонального стану тварин у післяопераційний період. Цей підхід може розглядатися як більш щадний та фізіологічно обґрунтований, порівняно з традиційним екстракортикальним остеосинтезом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Білий Д.Д., Скляр Р.С., Сливка Д.О. Хірургічна патологія свиней в умовах АВ ТОВ «Агроцентр К» Дніпропетровської області. *Розвиток науки в XXI ст.*: зб. статей XI міжнар. конф. Научн. інформ. центр «Знань». Харків, 2016. №. 2–3(31). С. 93–96.
2. Nojiria A., Nishidoa T., Horinaka O. et al. Initial Clinical Application and Results of the Advanced Locking Plate System (ALPS) in Small Animal Orthopedics: Two Hundred Eighty Two Procedures. *Intern J Appl Res*

Vet Med. 2015. Vol. 13. № 1. P. 64–79.

3. Рубленко М.В., Єрошенко О.В., Власенко В.М. Застосування транексамової кислоти і ацелізіну за остеосинтезу переломів трубчастих кісток у собак. *Ветеринарна біотехнологія*. 2013. № 22. С. 496–505.

4. Dias L.G.G.G., Padilha Filho J.G., Conceição M.E.B.A.M. et al. Description and post-operative evaluation of tie-in technique in tibial osteosynthesis in dogs. *Pesq. Vet. Bras.* 2018. № 38(7). P. 1376–1381. DOI: 10.1590/1678-5150-PVB-554

5. Priyanka T.S., Mohindroo J., Pallavi V. et al. Evaluation of intramedullary pinning technique for management of tibia fractures in dogs. *The Pharma Innovation Journal* 2019. Vol. 8(2). P. 291–297

УДК: 636.7/.8.09:617:619

КАЛАШНИК В.С., здобувач вищої освіти

Науковий керівник – **ШЕВЧЕНКО С.М.**, д-р філософії

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОШИРЕНІСТЬ ХІРУРГІЧНОЇ ПАТОЛОГІЇ ДРІБНИХ ТВАРИН ЗА МАТЕРІАЛАМИ КЛІНІКИ «VETHELP» М. КАГАРЛИК

Анотація. В умовах сьогодення відмічається суттєве збільшення чисельності собак і котів якості домашніх улюбленців. Проте, існує низка причин для звернень власників тварин у ветеринарну клініку, значну частину з них становить хірургічна патологія.

Ключові слова: дрібні домашні тварини, кістково-суглобова патологія, травми, травматизм.

Серед хвороб дрібних домашніх тварин однією з найбільш частих причин звернень власників дрібних домашніх тварин у клініку займає хірургічна патологія, яка може становити близько 39–50 % незаразної патології [1], зокрема травматизм коливається в межах 23–46%, а кістково-суглобова патологія – 12–18%. Останнім часом за рахунок утримання власниками карликових порід собак набуває поширення більшою мірою кістково-суглобова патологія спадкового, метаболічного або ж неопластичного походження [2, 3].

До найскладніших наслідків травм відносяться переломи кісток, вони складають 6–15% серед хірургічних нозологічних форм [1]. В той же час переломи кінцівок, викликані різними чинниками, можуть досягати 65–85% загальної кількості ушкоджень опорно-рухового апарату в собак.

Мета роботи – провести аналіз звернень власників пацієнтів до клініки «Vethelp» м. Кагарлик для визначення структури хірургічної патології у дрібних тварин.

Матеріал і методи роботи. Моніторинг проводили в умовах ветеринарної клініки «Vethelp» м. Кагарлик на підставі власних клінічних досліджень, а також використання електронної бази даних про пацієнтів у період 2024 року. При цьому звертали увагу на результати клінічних та рентгенологічних, ехографічних та лабораторних досліджень, проводили розрахунки структури звернень і хірургічної патології у відсотках.

Результати дослідження. Причини звернень були доволі різноманітними, їх структура відображена на рис 1, при цьому хірургічна патологія становила 69,64% від усього загалу (табл.1). У структурі хірургічної патології найчастіше зустрічалися травми та хірургічна інфекція м'яких тканин – 24,4%, кістково-суглобова патологія становила 18,7%, кастрація та стерилізація – 16,1%. Далі за зменшенням відсотків випадків розміщуються такі категорії: хвороби вух (гематоми, лімфоекстравазати, рани), неоплазії (шкіри, молочної залози, кісткової тканини, тощо), абдомінальна хірургічна патологія, хвороби очей (виразки рогівки, рани повік, випадіння третьої повіки), хірургічні хвороби сечо-статевих органів, хвороби шкіри.